

บทที่ 1 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับหลักสูตร

หลักสูตรเป็นหัวใจสำคัญของการจัดการศึกษา เป็นแนวทางในการสร้างคุณลักษณะ
ทักษะของประชากร และเป็นเครื่องชี้นำการจัดการเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมายในการ
พัฒนาผู้เรียน

หลักสูตรศึกษา

บทที่ 1

1.1 ความหมายของหลักสูตร

รากศัพท์: "Currere" (ภาษาละติน)

หมายถึง "Running Course" หรือ "ลู่วิ่ง"

โรงเรียนกำหนดหลักสูตรเป็นลู่วิ่งให้ผู้เรียน
ก้าวผ่านเพื่อรับวุฒิการศึกษา

ลู่วิ่ง (ตายตัว)

หลักสูตรเป็นสนามแข่งขัน ผู้เรียนต้องฝ่าฟันวิชาต่าง ๆ เพื่อไปถึงเส้นชัย

การวิ่ง (เน้นผู้เรียน)

ผู้เรียนมีสิทธิเลือกสิ่งที่มีความหมาย เน้นแข่งขันกับตนเองเพื่อรู้จักตนเองอย่างแท้จริง

นิยามหลักสูตรของนักวิชาการต่างประเทศ

ปี	ผู้เขียน	นิยามโดยสังเขป
1902	John Dewey	การสร้างประสบการณ์ใหม่อย่างต่อเนื่อง จากประสบการณ์ปัจจุบันของเด็ก
1918	Franklin Bobbitt	รายการประสบการณ์ทั้งหมดที่เด็กและเยาวชนต้องทำและพัฒนาความสามารถ
1957	Ralph Tyler	ประสบการณ์การเรียนรู้ทั้งหมดที่โรงเรียนวางแผนและกำหนดขึ้นเพื่อบรรลุเป้าหมาย
1962	Hilda Taba	แผนการเรียนรู้ที่ประกอบด้วยจุดประสงค์ เนื้อหา วิธีการสอน และการประเมินผล
2001	Oliva	ชุดวิชา สารความรู้ โปรแกรม และทุกสิ่งที่ดำเนินการภายในโรงเรียน

ที่มา: ปรับปรุงจาก Glatthorn et al (2012); Hass (1980); Ornstein & Hunkins (2009)

นิยามหลักสูตรของนักวิชาการไทย

วาริรัตน์ แก้วอุไร (2567)

ประสบการณ์ทั้งหมดที่จัดขึ้นเพื่อให้
ผู้เรียนรู้และพัฒนาตนเองไปในทิศทางที่
พึงปรารถนา

สำลี ทองธิว (2554)

จำแนกหลักสูตรเป็น 5 กลุ่ม: เนื้อหา,
ผลผลิตการเรียนรู้, กระบวนการ, การ
จัดการตามข้อตกลง, และหลักสูตร
ทางเลือก

บุญเลี้ยง ทุมทอง (2553)

"สิ่งที่สอนในโรงเรียน" ถึง "ทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นภายในโรงเรียน"

1.2 ความสำคัญของหลักสูตร

หลักสูตรคือหัวใจของการศึกษา

ประเทศใดมีหลักสูตรที่เหมาะสม ทันสมัย และมีประสิทธิภาพ คนในประเทศย่อมมีศักยภาพในการพัฒนาประเทศได้อย่างเต็มที่

1.3 ระดับของหลักสูตร

Meso หลักสูตร

ปรับใช้ในระดับสถานศึกษา

Micro หลักสูตร

ระดับห้องเรียนและรายวิชา

Macro หลักสูตร

นโยบายระดับชาติ/สถาบัน

ระดับของหลักสูตรทั้ง 3 ระดับมีความเชื่อมโยงกัน โดยระดับมหภาคกำหนดนโยบาย ระดับกลางนำมาปรับใช้ในสถานศึกษา และระดับจุลภาคนำไปใช้จริงในห้องเรียน

ระดับมหภาค (Macro)

นโยบายการศึกษาในภาพรวมของประเทศ เช่น หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

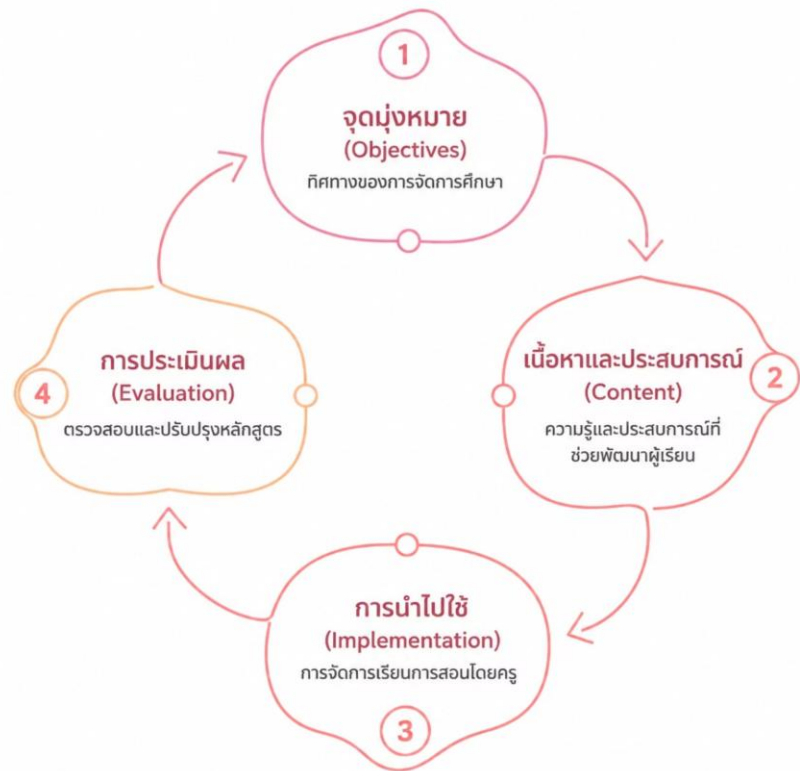
ระดับกลาง (Meso)

การปรับกรอบนโยบายให้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา เช่น หลักสูตรสถานศึกษา

ระดับจุลภาค (Micro)

การนำหลักสูตรไปใช้ในห้องเรียนจริง เช่น แผนการสอนรายวัน รายสัปดาห์

1.4 องค์ประกอบของหลักสูตร

องค์ประกอบพื้นฐาน 4 ส่วน

Tyler (1949) และ Ornstein & Hunkins (2009)
ระบุองค์ประกอบสำคัญของหลักสูตร
ไว้ตรงกันว่าประกอบด้วย 4 ส่วนที่สัมพันธ์กัน

1.5 ลักษณะของหลักสูตรที่ดี — Taba (1962)

1

วินิจฉัยความต้องการ

วิเคราะห์ความต้องการและความสนใจของผู้เรียนและสังคม

2

วัตถุประสงค์ชัดเจน

กำหนดวัตถุประสงค์ที่เฉพาะเจาะจงและเป็นรูปธรรม

3

คัดเลือกและจัดเนื้อหา

เนื้อหาเหมาะสม จัดเรียงอย่างเป็นระบบจากง่ายไปหายาก

4

ออกแบบประสบการณ์การเรียนรู้

กิจกรรมหลากหลาย เปิดโอกาสให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ

5

ประเมินผลอย่างเป็นระบบ

มีเครื่องมือวัดผลชัดเจน และนำผลมาปรับปรุงหลักสูตร

แนวทางออกแบบหลักสูตรที่ดี — Ornstein & Hunkins (2009)

แนวทางเชิงพฤติกรรม

เน้นเป้าหมายและผลลัพธ์ที่วัดได้
ชัดเจน การเรียนรู้คือการ
เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่สังเกตได้

แนวทางเชิงระบบ

หลักสูตรเป็นระบบที่เชื่อมโยงกันอย่าง
เป็นองค์รวม ตั้งแต่เป้าหมาย เนื้อหา
การสอน และการประเมิน

แนวทางมนุษยนิยม

เน้นพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวม ทั้ง
สติปัญญา อารมณ์ สังคม และ
จริยธรรม

แนวทางเชิงวิชาการ

มุ่งเน้นเนื้อหาวิชาและทฤษฎีเป็นหลัก
ให้ความรู้เชิงลึกในแต่ละสาขาวิชา

บทสรุป

สาระสำคัญบทที่ 1

- หลักสูตรคือ **ประสบการณ์ทั้งหมด** ที่ผู้เรียนได้รับภายใต้การแนะนำของสถาบัน
- หลักสูตรมี **3 ระดับ**: มหภาค กลาง จุลภาค
- องค์ประกอบ **4 ส่วน**: จุดมุ่งหมาย เนื้อหา การนำไปใช้ การประเมินผล
- หลักสูตรที่ดีต้อง **ตอบสนองความต้องการ** ของผู้เรียนและสังคม

คำถามท้ายบท

- 1 รากศัพท์ "Curriculum" มาจากคำใด?
- 2 ทำไมหลักสูตรจึงเป็น "หัวใจสำคัญของการศึกษา"?
- 3 หลักสูตรที่ดีควรมีลักษณะอย่างไร?

กิจกรรมกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน

- สืบค้นข้อมูลหาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมา 1 หลักสูตร
- แหล่งข้อมูลจากเว็บไซต์ / **Thaijo**
- วิเคราะห์หลักสูตรตามหัวข้อต่อไปนี้
 - ชื่อหลักสูตร
 - ระดับชั้น
 - จุดมุ่งหมาย
 - เนื้อหา

เสนอในรูปแบบ canva

การพัฒนาหลักสูตรสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม เรื่อง ตำนานเมืองชาละวัน จังหวัดพิจิตร
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1; DEVELOPMENT OF
ADDITIONAL COURSE CURRICULUM ON "CHALAWAN LEGEND" PHICHIT
PROVINCE IN THE LEARNING AREA

การพัฒนาหลักสูตรสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม เรื่อง ตำนานเมืองชาละวัน จังหวัดพิจิตร สาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1; DEVELOPMENT OF ADDITIONAL COURSE CURRICULUM ON "CHALAWAN LEGEND" PHICHIT PROVINCE IN THE LEARNING AREA

ผู้พัฒนาหลักสูตร : พิมพ์พร ธรรมสนธิ (Pimporn Thammasonthi)
มนสิช สิริสมบุญ (Monasit Sittisomboon)

Journal of Education and Innovation

21 ส.ค. 2561 - 7 ปีที่แล้ว

us อังกฤษ

148-161

คำอธิบายรายวิชาเพิ่มเติม

รายวิชา ภาษาไทยอ่านเขียน ๒ ท๒๑๒๐๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๒ เวลาเรียน ๔๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน (จำนวน ๑.๐ หน่วยกิต)

ศึกษา รูป เสียง และคุณสมบัติของคำควบกล้ำ อักษรนำ คำที่มีลักษณะพิเศษ คำพ้อง และคำที่มีความหมายเหมือนกันหรือคล้ายกัน

อ่าน และเขียนคำ โดยใช้ทักษะกระบวนการปฏิบัติตามหลักอักขรวิธีภาษาไทย มีทักษะการใช้ภาษาไทย

ใช้ภาษาไทยเพื่อสื่อสารในการดำเนินชีวิตอย่างมีความมั่นใจ ภูมิใจ และมีความสุข รักความเป็นไทย

รวมผลการเรียนรู้ ๕ ผลการเรียนรู้

๑. อ่าน – เขียน คำควบกล้ำได้ชัดเจนถูกต้อง
๒. อ่าน – เขียน อักษรนำได้ชัดเจนถูกต้อง
๓. อ่าน – เขียน คำที่มีลักษณะพิเศษได้
๔. อ่าน – เขียน คำพ้องได้ถูกต้อง
๕. อ่าน – เขียน คำที่มีความหมายเหมือนกันหรือคล้ายกัน

รายวิชา ท30302 วรรณกรรมปัจจุบัน

2 คาบ/สัปดาห์/ภาคเรียน 1.0 หน่วยกิต

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาความรู้เกี่ยวกับวรรณกรรมปัจจุบันทั้งประเภทสารคดีและบันเทิงคดี ศึกษาองค์ประกอบของวรรณกรรมในด้านโครงเรื่อง เนื้อเรื่อง แนวคิด ตัวละคร ฉาก บทสนทนาและลีลาการเขียน อ่าน วิเคราะห์แสดงความคิดเห็นอย่างมีวิจารณญาณ อ่านวรรณกรรมประเภทต่างๆ แล้วนำเสนอในรูปแบบของการรายงาน

ผลการเรียนรู้

1. อธิบายความหมายและขอบข่ายของวรรณกรรมปัจจุบันโดยสังเขปได้
2. อ่านวรรณกรรมปัจจุบันชนิดต่างๆ ได้อย่างมีวิจารณญาณ
3. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวรรณกรรมที่อ่านได้อย่างมีเหตุผล